

[Lis Møller.]

offentligt tilgængelige oplysninger. Både medicinforbruget og medicinudgiften er stigende. Det legale medicinforbrug er administreret af lægerne. Lægerne er presset fra flere sider til at udskrive uhyrlige mængder af f. eks. psykofarmaka. Lægerne siger, det er, fordi de har travlt; det er hurtigere at skrive en recept end at føre lange samtaler om problemerne. Patienterne forlanger medicinen for at blive hjulpet igennem dagligdagens problemer, og medicinindustrien udsætter lægerne for en intensiv reklame.

Et kommende udvalg bør også undersøge lægernes kollegiale vedtægter. Jeg ved nok, som ministeren også sagde, at man skal være varsom med fra statsmagtens side at blande sig i fagforeningsvedtægter, men jeg synes alligevel, vi skal erindre, at lægerne har monopol på sundhedsvæsenet her i landet, og der kan være en vis rimelighed i, at man drøfter disse vedtægter i et udvalg. Man kunne måske også være med til foreslå et par ændringer, f. eks. af vedtægternes § 1 og § 13.

Jeg har aldrig været i tvivl om, at vi har en god lægeuddannelse. Der er ting, der bør ændres, og det skal jeg komme tilbage til. Jeg har heller aldrig været i tvivl om, at vi har en dygtig lægestand, men alligevel har det ofte undret mig, at lægerne altid har ment, at de og kun de kendte hele sandheden. Hvis et menneske med en dårlig ryg, som igennem mange år var blevet behandlet eller forsøgt behandlet hos en læge, blev kureret af en kiropraktor eller gennem mineraltilskud, fået hos en kemiker, så viste det sig altid efter lægens udsagn, at rygsmerterne kun havde været rent psykiske. Helbredelsen beroede på noget med, at tro kan flytte bjerge.

For nogle år siden begyndte nogle unge medicinstuderende og nogle unge læger at studere disse ikke-lægers metoder og medikamenter, og de har udgivet forskellige bøger om resultaterne. De foreslog, at man undersøgte naturlægernes resultater. Det var på den baggrund, vi herinde lavede et lille uformelt, tværpolitisk udvalg, som skulle snakke med indenrigsministeren og med sundhedsstyrelsen om sagen. Vi nåede nu aldrig frem til sundhedsstyrelsen. Forslaget blev derefter rejst af socialdemokratiet under den borgerlige regering. Det var i den

glade oppositionstid. Jeg gik som ordfører på min gruppes vegne ind for forslaget, selv om jeg indrømmer, at den daværende indenrigsminister nærmest var afvisende.

Da sagen rejstes på ny for nylig, var den nuværende indenrigsminister lige så afvisende. De to ministres svar var næsten enslydende, og det får mig til at tænke på, om begge taler er fabrikeret af sundhedsstyrelsen. Jeg har igennem årene fået en levende fornemmelse af, at sundhedsstyrelsen føler det som sin fornemste opgave at beskytte lægerne og varetage deres interesser. Men det kan ikke være det, der er meningen. Man får også somme tider indtryk af, at det ikke er sundhedsstyrelsen, som er underlagt indenrigsministeriet, men omvendt.

Lægerne erkender vel selv i deres lønkammer, at bortset fra operative indgreb er man ikke nået til tilfredsstillende behandling af langt de fleste sygdomme. De færreste lægemidler har en helbredende virkning. Der findes et utal af sovemidler, men ikke ét, der kan helbrede søvnløshed. Vi har en mængde smertestillende midler, men findes der ét, der f. eks. kan helbrede migræne? Overlæge Anker Kirkeby helbredte migræne ved hjælp af lydbehandlinger. Efter hans død førtes klinikken videre. Den er blevet krævet lukket af sundhedsstyrelsen. Behandlingen er ufarlig, men nej, lydbehandling kan ifølge sundhedsstyrelsen ikke helbrede, men tro kan flytte bjerge.

Det siger sundhedsstyrelsen også om naturlægernes ufarlige præparater — den samme sundhedsstyrelse, hvis læger sagde god for thalidomid og triplevaccine! Mange af naturlægernes medikamenter understøtter organismens selvhelbredende kræfter. Den slags præparater vil jeg foreslå at man undersøger, før man undersøger nye stoffer, der ligner dem, vi har i forvejen, sådan som tilfældet er på hospitalerne i dag.

Videnskabeligt set må det være værdifuldt at beskæftige sig med præparater, hvis påståede virkning ikke kan forklares. Kan den uforklarlige virkning bevises, så vil det automatisk sætte forskere i gang verden over med at søge en forklaring. Må jeg erindre om, som jeg gjorde ved første behandling, at digitalis i sin tid blev opfundet af en klog kone, og insulinet blev fundet på samme utraditionelle vis, inden det blev fremstillet syntetisk.